

.....HEYECAN VE UMUT.....

Güneşli Bir Sabahtı. Yataktan heyecanla kalkmıştı. Bütün günü nasıl geçirip akşam olacağını düşünüyordu. Yataktan kalkarak Suratını yıkamaya giderken tökezliyor aynı anda bunu Efendi adayının yanında yaparsa ne yapar diye düşünüyordu. Bir yandan suratına su vururken suratında da mahsun bir gülümseme belirliyordu.

Odaya dönüp gardırobun karşısında akşama ne giyip Efendi adayının karşısına geçmesi gerektiğini düşünüyordu. O ne giyerse Efendi adayı onu beğenirdi? Onu itaatkarı olarak kabul ederdi? bunları düşünürken ciğeri yanıyordu elbiselerinin karşısında.

Belki kendisi için hayatı tümünden değişecek, yeni bir güneş doğacaktı. Bunu içinde hissediyordu...

Bugün onun için bir ilkti...Son 2 aydır sürekli sohbet ettiği, konuştuğu, konuştukça kendine yakın hissettiği, ilk başlarda çekinerek verdiği telefon numarasıyla konuştuğu Efendi adayıyla görüşecekti. Bugüne kadar Efendi adayına Efendi diyememişti. Bugün ona Efendim Diyebilecek miydi?

Acaba nasıl biriydi ? Sesini biliyordu ama kendisini hiç görmemişti. Acaba onu beğenecek miydi? Efendi Adayı Kendisini beğenecek miydi?

Tüm gün bunları düşünerek geçecekti .Bu heyecanını nasıl saklayıp çalışacağını düşünüyordu.

Bu durum içinde Dolaptan kendine yeni aldığı Diz üzerinde Vücutuna tam oturan desenli elbisesini giyerken ben işte bu kıyafetle nasıl rahat edeceğim m diye kafasından geçiriyordu. Altına külotlu çorabını giyerek son makyajını da yaparak Efendi adayının yanına giderken giymek üzere Topuklu ayakkabılarını da çantasına alarak işe doğru yola çıkmıştı.

Genelde işe makyajlı gitmezdi.Esra. 25 yaşındaydı. bir kaç ilişkisi olmuş bir kez nişandan dönmüştü ilişkisinde. Bugün onun için iş çok zor geçecekti. Akşam saat 20:00 de lüks bir restoranda Efendi adayının ayarladığı masa da olacaktı.

Masasına yerleşti. Bu reklam şirketinde ise başlayalı daha iki ay olmuştu. Çiçeği burnunda bir iletişim fakültesi mezunu olarak fazla bir is tecrübesi yoktu. Onun için erkenden isinin basında olup yöneticisini memnun etmek için var gücüyle çalışmayı şimdiden alışkanlık haline getirmişti. PC'yi açtı. Tam çalışmaya başlayacakken cep telefonuna gelen mesajla irkildi. Oydu. Sabahın bu saatinde hem de...

"İç çamaşırı giydin mı?" diye soruyordu Efendi adayı.

Genc kadın cevap verdi, 'Giydim.'

"Çıkar o zaman!"

Yerinden kalktı. O anda bir mesaj daha düştü cep telefonuna.

"Giderken telefonunu yanına al."

"Kabine girdiğinde mesaj at ve bana haber ver."

Kafası karıştı. Niye böyle demişti? Hep böyle mı olacaktı? Daha tanışmadan emirler, ustelik bir anlam da veremediği emirler başlamıştı bile. Ancak aksam guzel bir baslangic yapmak istiyorsa sorgulamamasi gerektiğini biliyordu. Titreyen elleriyle telefonu avucunun icine aldı ve tuvalete yollandı...

kabine girdi elbisesini sıyırdı sutyeninin kopçasını açtı sonra kadınların o bilinmez tarif edilmez maharetiyle koltuğunun altından çıkardı çantasına koydu . külotunu da çıkardı tabii pek iddialı bir kükot değildi ama günlük ve kadınların pek rahat ettikleri pamuklu donlardan da değildi erkeklerin böyle konulara değer verdiğini öğrenmişti ...

Sonra düşündü külotsuz külotlu çorap giymelimiyim diye anlamsız geldi eh mevsim yaz ve topuklu pabuç ile çorapsız da olabilir mi diye düşündü bacaklarının tüysüz olduğundan emindi ama yine de kaçan göçen var mı diye kontrol etti ve bacaklarını tekrar krem ledi baktı floresanın şguk ışığında tıngır mıngır çalan tuvalet müziğinde süzdü kendinibir sanki karşısında ayna varmış gibi ve meme uçlarının elbiseden belli olup olmadıklarına baktı fena değildi sallanacaklardı biraz ama oldu ve mesaj attı istenileni yaptığına dair ...

Cevap gecikmedi ve telefon biyledi

" Çık ve yerine otur dizlerini asla birbirine değdirme sırtın dik göğüslerin ileride oturacaksın eğer yalnız isen eteklerini toplayıp çıplak butlarının üzerine oturacaksın ve her saat başını 4 dakika geçerken ne yaptığına dair mesaj atacaksın hata yapıp yapadığını da mesaja yazacaksın " ..

Kabinden çıktı alışmadığı bir serinlik vardı efil efildi. Kendini aynı anda hem özgür hemde tutsak hissetti ...

Yerine geçti oturdu içinde bacak bacak üzerine atmak için dayanılmaz bir istek duydu elbisenin ipek astarı butlarına yumuşacık ve kaygan dokunuyordu ısladığını meme uçlarının sertleştiğini hissetti ...

İşlerine yoğunlaşmaya çalışıyordu. Bir yandan da kendini sorguluyordu “Gerçekten istediği Bu muydu?” Düşündükçe de kendini frenliyor başka şeyler düşünmeye çalışıyordu. Efendi adayı dizlerini birleştirmeyeceksin dediği için bacakları açıkken ister istemez dizlerini kapatıyor fark ettiği anda büyük bir heyecanla yeniden eski halini alıyordu. İlk defa bu duyguyu tadıyordu hem korkuyordu hem de yapabilir miyim yetebilir miyim diye sorular soruyordu kendine. Mırıl mırıl sesizce konuşuyordu.

Bir saatin ne kadar çabuk geçtiğini son anda fark etti Tam 10.04 gece Efendi adayına mesajını attı “ Bir saattir masamdayım. İşlerimi yapıyorum. Bacaklarımı kapatmadım. Ama Bütün gün nasıl böyle duracağım Saat 14.00 de Yöneticimle bir müşteriyle görüşmem lazım. Bu durumda benim için çok zor olur”

Heyecanla gelecek yanıtı beklemeye koyuldu. Fakat bir türlü gelmiyordu yanıt. Ne olacaktı şimdi. Tam da evden ayrılıp kendine küçücük de olsa bir daire tutmusken. Kendi ayaklarının üzerinde yeni yeni ve pek dengesizce de olsa durmaya başlamışken. Yeni ısını kaybetmeyi göze alamazdı orası kesindi. Fakat bu ilişkiyi de öylesine istiyordu ki... Bir yandan müşteriyle yapılacak görüşme için hazırlanmış olan sunum metnini gözden geçiriyor bir yandan da sürekli cep telefonunu kontrol ediyordu. Ses çıkmıyordu Efendi adayından. Saat 11.04 olduğunda bir mesaj daha yolladı:

"Çok yoganım çalışıyorum. Dizlerimi kapatmıyorum. Öğleden sonraki görüşme için çok endiseliyim. Lütfen ses verin."

İlk baslarda dalginlikla dizini birkaç kez kapattıysa da şimdi hiç unutmuyordu. Bir umutla toplantı için bir izin bekliyordu. Isını kaybetmesine aldırmayacak birine nasıl guvenebilirdi ki. Bedenini ve ruhunu teslim edeceği insanın ona sahip çıkıp koruması da gerekmez miydi? Dimdik sirtinin ortasında bir kamçı gibi kıvrılan derin çizgiden aşağı bir ter damlası süzöldü. İzin çıkmıyordu bir türlü. Fakat "hayır" da demiyordu Efendi adayı. Karsı tarafın sessizliğinden delirdecek gibi oldu. Saatine baktı. 12.00 olmuştu. Dört dakika sonra bir mesaj daha atması gerekiyordu. O sırada hattı çaldı. Güvenlik arıyordu.

"Selin Hanım sizin için bir paket geldi resepsiyona."

Telaşla yerinden fırladı. Asansöre yöneldi. 15. katın ışığı yandığında kendini içeri attı. Aşğı inerken saate baktı. 12:04! Hemen mesaj kutusunu açtı. Fakat çekmiyordu telefon asansörde. İste ilk hatayı yapmıştı bile. Kalbi sikisti. Asansörün yanıp sonen düğmelerindeydi gözü. 3,2,1... Lobinin ışığa yanıp kapılar açılınca hemen kendini dışarı atıp telefona sarıldı. Saat 12:06 olmuştu.

"Özür dilerim asansordeydim. Çekmiyordu telefon."

Mesajı yolladıktan sonra binanın girişine yöneldi. Orta yaşlı babacan güvenlik görevlisi büyükçe bir paket uzattı.

"Koray Bey'den geldi biraz önce."

Koray! Oydu. Bana ne yollamış olabilir ki... Hemen zemin kattaki tuvalete yöneldi. Paketi açtı. Siyah bir pantolon ve siyah beyaz çizgili bir gömlek. Tam o sırada cep telefonuna bir mesaj geldi.

"Toplantıda bunları giy ve dizlerini kapatmayı düşünme bile."

Nasıl halletmişti iki saat icinde. Giysiler tam bir is kadınına yakışır nitelikte elegan ve tam bedenine göreydi. Yazisirlarken bedenini sormuştu. Hatta göğüs ve kalça ölçülerine kadar sormuştu. Birkaç kilo verdiginde 36 bedene rahatça sığıdı için bir an duraksamis fakat iyi ki kendini asiri zayıf gösterme sevdasına kapılmayıp 38 beden olduğunu durusce yazmıştı. Peki ya is adresi? Şirketin adresine internetten bakmıştı demek ki. Mutluluktan ve minnettarlıktan bulutların üzerinde uçar gibiydi. Problemi halletmişti iste. Müşterilerin ve yöneticisinin önünde utanç verici bir duruma düşmesine izin vermemişti. Hemen telefonunun mesaj kutucuğunu açtı:

"Teşekkür ederim efendim." Tam gönderecekken durdu. Evet gözünde Efendi olmuştu bile ama bu sözcüğü böyle hemencecik, kolayca ve belki de herkese söyleyebileceğini düşünmesini istemiyordu. Son kelimeyi sildi.

"Teşekkür ederim. Çok dusuncelisiniz."

Yanıt gecikmedi:

"Son mesajın saat 12:06'da geldi. Sakın unutma her hatanın bir bedeli olur."

Öğle yemeği zamanı gelmişti. Tuvalet'te üstünü değiştirerek Üstündekileri de Efendi Adayı'nın hediye paketinin içine koyarak Asansör'e yönelmişti. Güvenliğin şaşkın bakışları arasında Asansör'ün düşmesine bastı, Yemek salonuna giderken o sırada Şirket ortaklarından Murat Bey'de toplantı için şirkete gelmişti.

Esra'yı görünce Merhaba Selin Hanım Nasılsınız? Çok Hoş olmuşsunuz. Esra Suratında küçük bir gülümseme ile başını öne eğmişti. Toplantı için giyindiniz sanırım, Güzel bir davranış Tebrik ederim diyerek asansöre binmişlerdi. Şirkette Her zaman Selin ismini kullanırdı. Şimdi kafasında Acaba Efendi Adayım Benim iş yerimi n adresini bulduğu gibi Benim Selin İsmimi de öğrendi mi acaba? Yeni bir düşünce belirlemişti? Acaba bunu Efendi adayına söylemeliyim diye düşünüyordu.

Bir yandan da içinde uçuşan bir kelebek vardı. Şirket ortaklarından Efendi Adayı sayesinde Bir takdir almıştı.

Yemek Salonuna girdiğinde Herkesin gözü üstünde gibi hissetti. Sabah şirkete geldiği kıyafetle şu anda giydiği Takım elbisenin Bir alakası yoktu.

Umarım kimse sormaz diye Yemeğini alarak Bir masada yemeğini yemeğe başladı. Bir yandan da saatini kontrol ediyor Aynı zamanda Efendi adayının nasıl bir Ceza vereceğini düşünüp duruyordu.

Saat 13.00 olmuştu. Yemek tabaklarını kaldırarak odasına geçmek için hazırlanmıştı.

"Tesekkür ederim beni düşündüğünüz için . Yemeğimi yedim Herkesin gözü üzerimde gibi hissettim. Şimdi Toplantı için son hazırlıklarımı yapmak için odama çıkıyorum. Size de Afiyet olsun"

Asansöre binip Odasına çıkarken yeniden telefonu biplemişti. Kendi kendine Kahretsin Demin neden çalışmadın lanet telefon diye vermişti bir anda. Asansörde yalnız olduğuna sevinmişti kişmse onu duymamıştı.

Odasına girince gelince mesajına bakmıştı.

" Sana İyi Toplantılar Esra Selin . Tabii ki ben seni düşündüğüm kadar İş hayatını da düşünürüm. Toplantı süresince kendini toplantıya vereceksin. Toplantıya girmeden önce ve toplantı bittiğinde mesaj atacaksın. Tabii Yine bacakların kapanmayacak, Otururken Dik oturacaksın "

Meesaj da Esra Selin' i görünce bir kez daha gözleri açılmıştı. 2. Hatası mıydı? acaba Bunu Efendi Adayına söylememiş olması. Nasıl Öğrenmişti. Acaba Dün iş yerine gelen ama konuşamadığı kişi Efendi Adayı mıydı " diye düşünürken artık emin olmuştu.. O telefon Efendi Adayından gelmişti.

Aklında bu sorular varken nasıl toplantıya verecektiki kendini. Şüpheleri yok et Esra dedi hemen, olacaklar engellenemez, düşüncelerimide okuyor mu acaba? Diye düşünmeden edemedi.

Bütün düşünceleri kafasından atıp toplantı salonuna yol aldı. İçeri girdiğinde Murat Bey gibi diğer ortaklardan Ömer Beyin ve personel müdürü Sevim Hanımında dikkatini çekmişti kıyafeti.

"Çok yakışmış" dedi Ömer Bey ve Sevim Hanım. Esra teşekkür edip hemen masaya geçti. Derin bir nefes aldı telofonunu çıkardı masanın altında tutarak, elleri titreyek yazmaya çalıştı mesajı

"Toplantı başlamak üzere" dedi. Telefonun sesini kısıtı ve toplantıya odaklanmaya çalıştı. Verilen komutla kolaylıkla kendini toplantının gidişatına verdi...

Bir saat sonra bitti toplantı. Hemen telefonunu alıp, "Toplantı bitti" diyerek mesajı yolladı..

Esra ofisine dönerken telefonunu elinde sımsıkı tutuyordu. Elinden kayıp giderse Efendi'sinden gelecek bir mesajı kaçırmak istemiyordu. Heycan içerisinde bir an önce sıradaki talimatı bekliyordu. Tam masasına otururken telefonu dikkatlice kenara koydu. Sağlamaca, düşmeyecek ve gerektiğinde hemen ulaşabileceği bir yere koydu.

Toplantı notlarını düzenlemeye başladı. Tam o sırada telefonun mesaj sesi kulaklarında bir senfoni gibi geldi. Mesaj O'ndandı.

"Saat tam 21:30 ta, Ulus 29'un kapısında ol !!! İşten çıkmadan önce külodunu ve sutyenini çöpe at, artık onlara bu gece ihtiyacın olmayacak !!!"

Esra bunları okuduğunda yüzü kızardı. Hayır utandığından değil, hep böyle bir gece geçirmeyi düşlerdi. İç çamaşırı giymeden teninde elbisesini hissederek arzuladığı bir erkek ile birlikte yemek yerken

Birden aklına geldi ; acaba Efendi'si nasıl biri idi? Görünüşü nasıldı? Sert biri miydi? Ona nasıl davranacaktı? günün kalanında hep bunlar geçti aklından. İstanbul'un tarifiğini de düşünerek saat 20:00 gibi ofisten çıktı. Garajda arabasına doğru yöneldi ama sonra vaz geçti. Bir taksi ile gitmesi daha iyi olacaktı. Hemen çalıştığı plazanın önüne çıktı ve bir taksi çevirdi.

Şoför'e Ulus 29 lütfen dedi.

Şoför kalabalık trafikte gayet güzel yolları kullanarak tam saatinde buluşma noktasına getirdi Esra'yı. Taksi'den inip tam demir parmaklıklı giriş kapsına doğru yürürken arkasından bir ses duydu.

Esra sesi duymasıyla bir anda irkildi. Kafasında şimşekler çaktı. Burada kim ona sesleniyordu? Arkasını dönmeyi korktu. Efendi'sinin sesi değildi duyduğu.. Kalbi küt küt heyecandan atacak gibiydi. Yeniden Arkadan Aynı Ses "Esra Hanım".

Esra yavaşça geri dönmüştü. Bir Şoför Kapıyı Açmış Buyurun Esra Hanım Lütfen diyordu.

Siyah Bir Arabaydı. Camları Film kaplıydı Lüks bir arabaydı. İçinde kimse var mı diye görmeye çalıştı ama göremedi.

Ürkek ürkek arabaya yaklaşık arabanın içerisine oturunca yanında bir kutu daha üstünde Bir not gözüne ilişmişti.

Şoför arabaya binmişti. Esra Hanım Koray Bey Size o notu gönderdi. Okumanızı rica etti.

" Biliyorsun Bugün Saat 20:00 de Restaurant'ta buluşacaktık ama İşlerimin yoğunluğundan dolayı Bu saate çekmek zorunda kaldım. Şimdi Şoför Bey Seni Bana getirecek. Bu Kutuyu Benim yanıma gelene kadar açmayacaksın. Gelirken yanında getireceksin"

Esra Derin bir offfff çekerek rahatlamıştı. Dakikalar geçtikçe Efendi adayına yaklaşıyordu. Acaba Kutu da ne vardı İçi İçini yiyordu. Ama Açıp Bakmaya Korkuyordu. Florya Sahile Doğru gidiyordu Araba.

Koray da Florya da oturuyordu. Kafasından Acaba direk evine mi götürüyor beni diye geçiriyordu. İçinde bir yandan büyük bir merak varken artık korkmaya da başlamıştı. Boncuk boncuk terliyordu.

Terledikçe mendille kendini siliyor Makyajını çantasından çıkardığı küçük aynaya bakarak tazeliyordu.

Acaba nasıl bir gece olacaktı. Efendi adayı onu nasıl karşılayacaktı. Bugün ona karşı bir hatası vardı 2. Hatasından emin değildi. Neler olacak beni Kabul edecek mi ya da en önemlisi Ben Efendi Adayıma en sonunda Efendim dediğimde Bana tasmamı takacak mı? Diye sürekli düşünürken Arabanın frens sesini duyunca bir anda kendine gelmişti.

Çok Lüks Bir evin önünde durmuştu. Kapısında 2 Aslan Heykeli vardı. Evin her odasının her ışığı yanıyordu. Şoför Evin Kapısına kadar Esra Hanıma eşlik etti. Artık Efendi Adayıyla Bir kapı vardı Aralarında....

Nefes nefeseydi. Cekine cekine elini zile uzattı. Arkadaslarından, ailesinden nereye gittiğini bilen yoktu. Bir anda aslında nasıl da tehlikeli bir oyun oynadığı düşüncesiyle telaşa kapıldı. Tanımadığı, hiç görmediği birine bu kadar güvenmek akli basında olan birinin yapacağı bir iş değildi. Elini zilden çekti. Tam geri donecekken kapı yavaşça açıldı. Artık kaçma imkanı kalmamıştı. Basını içeri doğru uzattı fakat kapının ardında kimse yoktu. Monitörden geldiğini görüp otomata basmış olmalıydı. Bir anda izlendiğini hissedip kendine ceki düzen verdi. Sonra yavaşca aralanan kapıdan içeri süzüldü. Büyük ve ısı ısı bir holde buldu kendini. Holden çok genişçe bir salon gibiydi. Girişte kenarları oymalı antika bir ayna, ayağının altında ise el dokuması ipek bir İran halısı uzanıyordu. Tavandan sarkan kristal avizenin altında ayakları ahşap ustur mermer yuvarlak bir masa duruyordu. Üzerindeki zarfa takıldı gözü. "Esra" yazıyordu. Hemen zarfı eline alıp açtı. İçerisinde bir not vardı.

"Girişin sonundaki merdivenlerden yukarı çık. Sağ taraftaki banyoyu kullan. Önce duş al. Sonra kutuyu aç, içindekileri giy. Hazır olduğunda bir kat daha yukarı çık ve tam karşıdaki salonda beni bekle."

Esra merdivenleri çıktı banyoyu bulması da zor olmadı üzerini çıkarıp duşun altına girdi bilerek çok sıcak olmayan hata soğuğa yakın bir ısıya ayarladı suyu ve sonuna kadar açtı su vücudunu kamçılادıkça hoşuna gitti uzun uzun kaldı duşun altında çıkıp kurulandı .makyajını yeniden yaptı aynada kendine baktı gördüğünü beğendi ve derin bir nefes alıp kutuyu açtı . içinde sadece boynundan tutturulan ağır ipekten derin yırtmaçlı bir elbise siyah çoraplar ve yüksek topuklu terlikler çıktı ve birde deri bileklikler 4 taneydi ve uçlarında halkalar vardı korktu biraz çekip gitmeliydi belki de ...yapmadı sukunetle giyindi hepsini tek tek kayışları el ve ayak bileklerine taktı iki parmağı kalınlığında idiler ve çok zarif olduklarını düşündü . kapıyı açtı karşıdaki salona yürüdü

Salonda tavandan hiçbir aydınlatma yoktu tek bir koltuk vardı büyük bir şömine vardı içinde odunlar yığılı ve ateşlenmeye hazır , tek bir koltuk vardı ve yanında sehpa sehpanın yanında siyah deriden bir tasma kayışı ve ince uzun esnek bir kamçı duruyordu ürperdi dokunmaya cesareti hiç yoktu ... oturmaması gerektiğini düşündü ellerini arkasına bağladı gözleri yarı aralık bakışları yerde , vücudu dik bekledi bacaklarının arası hiç olmadığı kadar ıslaktı....

Koray Arkadan Esra 'yı inceledi. Artık İtaatkar adayı önünde duruyordu. Heyecandan Titrediği belli oluyordu Onu heyecanlandırmamak için Yumuşakça "Esra Arkanı Dön" Diye seslendi. Esra bu kadar yakından sesini ilk defa duyuyordu. Kafasından Ne kadar yumuşak ses tonu var diye geçirdi.

Yavaşça Sağından dönerek Efendi adayının Gözlerini görünce Sadece küçük bir merhaba diyebildi dudaklarının arasından.

Efendi Adayı 1. 70 boyunda Yapılı Bir beydi., Kısık Ela gözlü , Sert mizaçlı biri görünümdeydi. 37 yaşının verdiği olgunlukta Koyu Bir İtalyan Kesim Takım elbisesi, Boynunda Fuları, Siyah ayakkabılarıyla heybetli bir şekilde karşısında Duyuyordu... Gözleriyle Yuvardan aşağı kendini izlediğini fark ediyordu. Karşısında kendini Çıplak hissediyordu Esra artık.

- Bugün için özür dilerim plan değişikliği için Bir iş toplantım çıktı. O yüzden seni Buraya getirttim.
- Bende sevindim Evde olduğumuza Koray bey çekinerek.
- Artık Yemeğe geçelim mi? Heyecandan yemek bile yememiştir sen şimdi.
- Kafasını öne eğerek peki demişti Esra.

Koray beyi takip ederek Yemek Salonuna geçmişlerdi. Arkasından yürürken Esra Efendi adayının parfümünün kokusunu izliyordu. Yemek odası çok güzel döşenmişti. Dikdörtgen Cam bir yemek masası üstünde modern yemek takımı vardı.. Masanın üstünde son derece modern Bir avizeyle tamamlanmıştı. Köşede bekleyen evin hizmetçisi elleri arkasında servis yapmak için bekliyordu.

Esra'nın kendini daha rahat hissederek karar vermesi onun için önemliydi. Oturacağı Sandalyeye çekerek Esra'yı Masaya oturdu. Kendine Tam Karşısına geçerek sandalyesine oturdu.

- Babacan bir tavırla Rahat mısın Esra?

Her zaman Esra ile babacan bir tavırla konuşmuştu. Sanki karşısında yıllardır tanıdığı bir adam varmış gibi hissediyordu Esra.

- Evet, Teşekkür ederim.
- Yemek için hazır mısın biraz sohbet ederiz. Alkol almak ister misin?
- Hayır Teşekkür ederim Koray bey. Alkole çok dayanıklı değilim.

Koray'ın bir el hareketiyle servis başlamıştı. Kendine 1 bardak Whisky almıştı.

- Gördüm mü Esra sende bana böyle İtaat edeceksin hizmet edeceksin.

Esra bir anda şaşırmıştı Bu kadar çabuk konuya girmesini beklemiyordu bir anda afalladı ama çabuk kendini topladı.

- Siz eğer uygun görürseniz diyerek boyunu eğdi. Zaten Efendi adayının suratına bakamıyordu. Kalbi küt küt atmaya başlamış elleri terlemeye başlamıştı.
- Evet tabii Ben seni uygun göreceğim Esra. Sert bir tavırla "Git bakalım odaya Tasmanı bana getir...."

Esra heyecan içerisinde odaya gitti. Titreyen elleri ile tasmayı iki kenarından tuttu. Bir gümüş tepsi taşırcasına hafifçe iki eli arasında tutarak Koray Bey'in yanına döndü.

Önünde durdu.

Parmakları heyecanla tasmanın kilidini açtı ve boynuna götürdü tasmayı. Arzu ile takmak istedi Efendi'sine aidiyetini temsil eden tasmayı.

Ne olduğunu anlamadan tasmanın elleri arasından kaydığını fark etti. Bu arada Koray Bey'in sert sesi kulaklarına çınladı.

"Bu ne acele !!!! ??? - Önce o tasmayı takmayı hak etmelisin !!!"

Koray tasmayı masanın üzerine tabağının yanına koydu.

"Şimdi git yerine otur ve tatlıyı bitir."

Esra yerine geçti. Heyecandan hiçbir şey yiyecek hali kalmamıştı artık. Önündeki krem karamelden küçük bir kaşık aldı. Koray Bey'de ona çok tanıdık gelen bir taraf vardı ancak açıklayamıyordu bir türlü. Bütün cesaretini topladı:

"Sizi bir yerlerden tanıyormuş gibiyim."

"Öyle mi ?" dedi Koray ve güldü. "Olabilir... Büfenin önünde bir fotoğraf var git bak bakalım."

Esra yerinden kalktı, fotoğrafa baktı. "Ama bu... Olamaz" Şirket ortaklarından Murat Bey ve Koray başlarında keplerle gülümsüyorlardı kameraya. Demek gençliğinde böyleymiş Koray Bey diye düşündü Esra. İlk bakışta çok farklı görünseler de, dikkatle incelediğinde fiziksel benzerlikleri açıkça ortadaydı. Fakat Murat Bey'in hatları şimdi olduğu gibi o zaman da daha yumuşak görünüyordu.

"Kardeşsiniz demek."

"İkiz." diye yanıtladı Koray.

"Fakat bu nasıl olabilir, inanılmaz bir tesadüf."

"Benim hiçbir işimi tesadüfe bırakmadığımı yakında öğrenirsin." dedi Koray. "Şimdi merakın tatmin oluyorsa yerine dön ve tatlıyı bitir. Krem karamel en sevdiğin, yanılıyor muyum?"

Hayır yanılmıyordu. Esra yerine döndü. Tabii ki hiç de tatmin olmamıştı aldığı yanıttan ancak daha fazla soru soracak cesareti yoktu. Bir fotoğrafçılık sitesinde tanışmışlardı Koray Bey ile. Başlangıçta bu konudaki derin bilgisinden çok etkilenmişti Esra. Özellikle ışığın kullanımı ve objektif ile ilgili teknik bilgisinden. Fotoğraf sanatı üzerine yaptıkları uzun yazışmalar zaman içerisinde yön değiştirmiş ve Koray Beyin bilekleri arkasından incilerle bağlı yarı çıplak siyah beyaz bir kadın fotoğrafı paylaşmasının ardından adım adım hayatında hiç duymadığı farklı mecralara yol almıştı. Demek işini şansa bırakmıyordu. Öyle ise tanışmaları bir tesadüf olamazdı. Hem iş yerinde ikinci ismini kullandığını da bildiğine göre...

"Hala soruların olduğunu tahmin edebiliyorum." dedi Koray. "Gerekli cevapların sana uygun zamanda verileceğini kabul etmeye ve sabırsızlık göstermemeye en kısa zamanda alışmalısın. Tatlını bitirme. Formunun bozulmasını istemiyorum."

Esra kaşığı tabağının yanına uysalca bıraktı.

"Aferin sana." Sonra hizmetçiye döndü. "Teşekkür ederim. Bu gecelik bu kadar. Gidebilirsiniz Ayten Hanım."

Kadın iyi geceler dileyerek salondan çıktı. Nihayet yalnız kalmışlardı işte.

"Şimdi ayağa kalk ve yanıma gel." dedi Koray. Evet ses tonu yumuşaktı ancak her bir sözcüğün hakkını veren vurgusu, hafife alınmayacak bir adam olduğunu bütün açıklığı ile ortaya koymaktaydı.

Esra ne kadar ıslanmış olduğunu biraz sonra ortaya çıkma ihtimali karşısında utancından yerin dibine geçerek ve arzularının peşinden buralara kadar gelerek Koray'ın ona vaat ettiği bu sıra dışı dünyanın kapılarını zorlamaya cüret etmekle büyük bir hata yapmamış olduğunu dileyerek yavaşça yerinden kalktı.

Bacakları titriyordu yürürken. Aradaki mesafe sanki kilometrelerce uzaklıktaydı. Tam karşısında durdu Koray' ın heyecanını yenemiyordu. Buraya gelmekle herşeye razı olmuştu zaten, tek korkusu ya pişman olursam sorusuydu?.. Sanki çok uzun sürmüş gibi gelen bir sessizlikten sonra Koray' ın sesi ile kendine geldi.

"Neden burdasın Esra ? "

"Size hizmet etmek için" dedi Esra tereddüt etmeden.

"Demek öyle, o zaman şimdi gel benimle" dedi Koray masanın üzerine koyduğu tasmayı alarak ağır ağır kalktı, merdivenlere yürüdü. Esra arkasından takip ediyordu Koray'ı. Üst kata ulaştılar..

Üç oda vardı üst katta, kapıların ikisi beyaz renkteydi. Koridorun sonunda bulunan üçüncü kapı ise kırmızı ve siyah karışımıydı.. Koray o kapıya doğru yöneldi, kapının önünde durdu ve arkasını dönüp Esra'ya baktı.. Esra yanına ulaşınca kapıyı açtı ;

"İçeri gir" dedi. Esra odayı görünce hayranlığını ve şaşkınlığını gizleyemedi.

Oda siyah ve kırmızı tondaydı halı yoktu yerde, onun yerine üçlü sarmalın triskelion un sembolü vardı onun üstünde tavandan odanın yarısına kadar uzanan zincirler vardı. Odanın solunda kalan duvarda ise kırbaçlar, kalın kemerler ve ufak zincirler asılıydı. Kapının karşısında kalan kısımda ise aslan sembolüne benzeyen bir yatak duruyordu. Diğer bölümü ise şehri ayakların altına seren boydan boya camlar kaplıyordu. Perdeler odaya zıtlık veren gri renkteydi.

Esra odayı hayranlıkla inceledi, bacakları taşııyordu artık onu...

Ne diyeceğini bilemedi Esra, Kırbaçları zincirleri gördüğünden beri içinde ki korku dilini kitlemiş vücudunu gerginleştirmiş hareket edecek hal bırakmamıştı. acaba bunların hepsini bugün üstümde kullanılcak mı ? diye düşünüp duruyordu....

Kekeleyerek ve korkarak "bebeğğğendimm" diyebildi.

Koray elini omzuna uzatmış omzunu sıkmaya başlamış ,acıyı hissetmeye başlamış kendine doğru çekmişti Esrayı . Artık nefesini boynunda sıcak bir rüzgar gibi hissediyordu.

Koray - Git Yatağın kenarına ellerin arkada dizlerinin üstüne çök bekle beni .

Esra artık gerçeğe yüzleşmeye başlamıştı. Şimdiye kadar Koray ona bu kadar sert konuşmamıştı. O sözlerin altında ezilmişti. İlk defa bu hissi yaşıyordu. Acaba yanlış yaparmıyım diyerek yavaş yavaş yürüyerek yatağın kenarına gitmişti. Dizlerinin üzerine çökmüş ellerini arkada birleştirmişti. Artık saniyeler geçmiyordu hayat durmuştu kendi için.

" Bir yandan Karşısında Koray patronunun İkiz kardeşi, Bir yandan Efendim demek için içinin haykırdığı bir adam" hangisini görmesi gerektiğini bilemiyordu. Kafasını yukarı kaldıramıyordu.

Koray'ın yanına yaklaştığını ayak seslerinden anlıyordu. tam önüne geldiğinde gözleri ayakkabılarıyla birleşmiş tasmanın zincirlerini görmüştü.

Kafasını kaldırmaya çalışırken Korayın sesiyle irkildi.

- Saçlarını topla boynunu uzat.....

Bir anda ayağa kalkıp kucağına atlamak istemişti. Onu itaatkarlığa kabul etmesinin kanıtıydı. Ellerini saçlarına alıp başının arkasında toplayıp boynunu ileriye doğru bırakmıştı. Artık anın getireceklerine kendini bırakmıştı.

Koray tasmayı açarak esranın boğazına takmıştı. birazda sıkı bırakmıştı. Esra'yı denemek istemişti....

Artık Esra kendine bir isim bulman lazım.

-Efendim siz neyi uygun görürseniz

bir anda ağzından çıkıverdi .suratı kızarmıştı gözlerini yere dikmiş ne cevap vereceğini bekliyordu. şimdiye kadar Efendi dedirtmişti kendisine. bir kez söylemeye cesaret gösterdiğinde kendine ceza verildiği aklına gelmişti.

Koray artık elinde esra ile oynamaya onun tepkilerini ölçmeye başlamıştı Kedinin fareyle oynadığı gibi esra ile oynamaya başlamıştı.

-Artık tasman var . Tasmaı olanlar nasıl durur?

Esra artık dört ayak üzerinde duruyordu boynunda tasmaı zinciri korayın elinde ileriye doğru bakıyordu. İlk defa Kapının yanında yerde Gümüş Köpek kaplarını görmüştü. Koray'ın zinciri çekmesiyle bir anda

boynunda acıyı hissetmişti. yavaş yavaş hareket etmeye başlamıştı. O önde Koray arkada zincir gerginleşe kadar hiç hareket etmemişti. Zincir gerginleşince " Hadi yürü bakalım nasıl kıvırtıyorsun yerde görelim " kelimelerini duymuştu.

Giydiği ipek olan derin yırtmaçlı siyah elbise ile dört ayak üzerinden nasıl kıvırtacağını düşünüp bir yandanda kafasında bunun devamını düşünüp kendi haline dışardan bakıyordu esra . Biraz elbiseyi dizlerinden yukarı doğru çekmeye çalıştı . sonra elinden geldiği kadar kıvırtmaya Efendisine güzel gözükmeğe çalışıyordu.

Koray'ın bu kadar mı yapabildiğin senin demesiyle tüm vücudu bir anda kast katı kesilmişti. ilk üzüntüsünü Efendisinin karşısında yaşıyordu. Acaba ne düşünüyor diye kendi kendine düşünmeye başlamıştı. hareket edemiyordu.

"Kıpırdama"

Koray odanın sağ tarafındaki komidine yöneldi. Masanın üzerindeki sivri uçlu keskin makası aldı. Duvarda o kadar alet edevat varken niyeti neydi. Esra bir anda dehşete kapıldı. Kuş beyinli... Karşısındaki kişiyi gerçekten tanı mıyordu ki. Belki de bütün uzuvlarını parçalayıp şehrin dört bir tarafına atacak bir ruh hastası, bir manyaktı bu adam. Bedeni deli gibi titriyordu. Hareket edecek gibi oldu.

"Kıpırdama dedim!"

Çaresiz durdu. Zaten mücadele etmeye kalksa hiçbir şansı yoktu. Korku içerisinde beklemeyi sürdürdü.

Koray arkadan Esra'ya yaklaştı. Esra elbisesinin eteğini yavaşça kaldırdığını hissetti. Ne yapıyor? Kesiyordu. Elbiseyi boydan boya kesiyordu. Sessizlikte aşağıdan yukarı doğru, sırtına kadar yükselen makasın sesini dinliyordu. Ve en son boynunu tutan parça. Koray kesmek için boynundaki parçayı tutup hafifçe kaldırdığına, ensesinde hissettiği elinin teması bir haz dalgası olup bütün bedenine yayıldı. Son parça da kesildiğinde, elbisenin ince zarif kumaşı tamamıyla yere indi. Esra el ve ayaklarındaki deri bileklikler hariç çıplak kalmıştı. Olağanüstü güzellikteki kalçaları nefes kesiciydi. Dört ayak üzerinde olsa da, kalçalarındaki, bugüne kadar karşısına çıkan bütün erkeklere boyun eğdiren, o arkaik, ilkel, dişil gücün fazlasıyla farkındaydı.

Bir anda makasın soğuk, çelik, sivri ucunun hafifçe ensesine batmakta olduğunu hissetti. Sivri uç ensesinden aşağı sırtına ve oradan da kalçalarına doğru yavaşça kaydı. Kuyruk sokumundan kalçalarının arasına indi ve orada durdu. Acıtmıyordu ama etine hafifçe baskı yapan makastan dehşetli bir şekilde ürküyordu Esra.

"Bacaklarını arala"

Genç kadın ikiletmedi. Korku içinde birbirine sıkıca yapıştırdığı bacaklarını araladı.

"Muhteşemsin Esra. Fakat dişilik güzelliğini efendin için sergilemeyi, kendini zevkle izlettirmeyi bilmektir. Bunu benimle öğreneceksin. Şimdi yatağa doğru, senden istediğim şekilde, kıvrarak dört ayak üstünde git bakalım."

- Evet Efendim

- Şimdi uslu bir kız ol bakayım basını yatağa koy ellerinle kalçalarını aç göster bakalım ne kadar marifetlisin.

- Ama Efendimmm

- AMA YOK ESRA bunu Anla diye sert çıktı Koray

Esra başını yatağa koyup ellerini kalçasına götürüp kalçalarını açmıştı . Ama gergin duramıyordu. Gergin durmaya çalıştıkça düşücek gibi oluyor yeniden toparlıyordu ..

Efendisi Hareket etmeye başladığında Esra bir yandan gergin kalmaya çalışırken bir yandan da acaba kendini beğenmişmiydi kendisini güzel bulmuşmuydu seksimiydi. Efendisine layık mıydı merak ediyordu.

Sonra suratı kızarıyordu utanıyordu çıplaklığından ama aynı zamanda da mutluluğu huzuru yeniden tanımlıyordu.

Efendisi artık Esra'nın hemen yazındaydı.Koray Esra'nın saçlarını okşuyordu. Yavaşça ellerini boynundan aşağıya doğru küçük dokunuşlarla kalçasına gelmişti.Esra'nın kafasında sadece tek düşüncesi Efendinin gözlerindeki beğeni ve mutluluk ışığını görebilmektir...

Koray'ın sesi ile kıpırdandı.

- Şimdi kızım İlk pozisyona geç bakalım hata'nın cezasını vereyim sana 10 kez kalçalarına Vurmak

İlk kez Koray'ın verdiği bir cezayı Efendisi uygulayacaktı. Şimdiye kadar Her hata yaptığında kendisi kendi cezalarını veriyor. Şimdi bir başkası o cezayı uygulayacaktı. Korkuyordu.

- Ben Sana vurdukça Sayacaksın Kızım Her vuruşumdan sonra Teşekkür ederim Efendim Diyeceksin

- Peki Efendim(Bu bir ilkti onun için her zaman bunu yapacak mıyım diye merak etti ama sormadı.)

Koray eline bir flogger almış bekliyordu. Flogger'ı kalçasına yumuşakça sürüyordu. Flogger Esra'nın bedenine değdikçe kasılıyordu. Koray ilk kez floggerı kaldırıp kalçasına vurduğunda esra kendini kasmıştı hareket bile etmedi.

-Bir. Teşekkür ederim Efendim diyebilmişti.

Koray Esra kendini çok kasarsan çok canın yanar diyerek onu sakinleştirmeye çalışıyordu

Bir kez daha bu sefer biraz daha sert vurdu efendisi

-İki Teşekkür ederim

Esra'nın canı yanmaya başlamıştı.

Bu böyle Onuncu vuruşa kadar gelmişti

Kaç oldu Esra diye sordu Koray

- Dokuz efendim
- Anladın mı Esra sana niye vurduğumu ?
- Evet Efendim hata yaptım Affedin beni efendim diyebilmişti bir çırpıda.

Koray 10. Vuruşu çok sert yapmıştı

Esra bir anda ciyaklamış ellerini kalçasına götürmüş ovalarken bulmuştu kendini.

- 10 Teşeeekkür efedimmmm

Ama canı yanıyordu. Koray onun saclarına bir öpücük koymuştu verdiği cezadan sonra. Kulağına Aferin kızım dedi.

- Bundan sonra her yaptığın hatada Esra Bu tip cezalar alacaksın.
- Efendim Her yaptığım hatada mı?
- Esra tabii benim isteyeceğim her şeyi her zaman yapamayabilirsin ama ben bunu keyfi yapmadığını veya dikkate etmediğini isteksizce yaptığını anlarsam Cezaların olacak
- Anladın mı Esra
- Evet Efendim
- Şimdi yatağa sırt üstü uzan ve kendine dokun Esra dedi..
- Anlamadım dedi Esra
- Kendine dokunup orgazma yaklaşmanı istiyorum Esra seni izlemek istiyorum dedi Koray.

Esra şaşkındı ve utanıyordu nasıl yapacaktı.. kendi kendine bile karanlıkta tercih ederdi bu durumu şimdi izlenirken yapacaktı.. Kaçısı'da yoktu hala kalçasın da ki acıyı hissediyordu. yoktu ya yapacaktı yada itiraz edip Efendisini kızdırmayı göze alacaktı ilk tercihten yana olmak en iyisi idi..

Gözlerini kapattı ..yalnız olduğunu düşünmek istiyordu..ama yo hayır aniden daha çok tahrik olduğunu fark etti..neden neden diye sordu kendine..izlenilmek evet Efendisi tarafından izlenilmek daha fazla baştan çıkarmıştı kendisini..ve gözlerini açtı aniden farklı bir cesaret gelmişti gözlerini Efendisinin gözlerine kitledi.

İçinden sürekli tekrarlıyordu "Ben muhteşemim..Ben muhteşemim.." dişilik güzelliğini Efendin için sergilemeyi, kendini zevkle izlettirmeyi bilmektir sözünü düşünerek ellerini kalçalarının yanından bacak içlerine kaydırdı yavaşca.. Efendisinin içine işleyen bakışlarını gördükçe dokunmadan boşalacaktı nerdeyse..

Ama bir anda bütün konsantrasyonunu yitirdi Esra. Kendisini sıkça ziyaret eden çıplaklığından utanma duygusu sinsice gelip yerleşmişti yüzüne. İçinde serbestçe dolaşan o ilkel dürtü ortaya çıkmıştı yine ama kısa sürmüştü ömrü.

Kendisi ile başbaşa kaldığı anlarda kurduğu türlü türlü mastürbasyon sahnelerine, yine kendisine dokunarak uyandığı ıslak düşlere ve az önce orgazmın eşliğine gelmesini sağlayan arzuya rağmen kor gibi

yanan bir çift gözün ağırlığı altında donup kalmıştı Esra. Zaten ne kadar utangaç bir yapıya sahip olduğunu kendinden başka kimse bilmezdi. İzin vermezdi ki buna. İşyerinin uzun koridorunda kendinden emin, güçlü adımlarla yürümesi, kafeteryaya inerken omuzlarını dik tutup, çenesini umursamaz bir tavırla yukarıya kaldırması, kişisel ve duygusal diyaloglardan uzak durması hep bunu kamufle etmek içindi. Yalnızca utanma duygusu değil, ne kadar kırılgan olduğunu büyük bir günah işlemiş gibi saklamaya çalışırken, incinmemek için incittiği de olurdu kimilerini. Vücudunu tüm çıplaklığı ile santim santim seyreden bu adam yıllar yılı içinde hapsettiği bu narin ruhu nereden bilsindi?

Ne diyeceğini, ne yapacağını, ellerini nereye koyacağını bilmeden mırıldandı.

- Olmuyor Efendim.

-Ne dedin?

Sadece kendisinin duyabileceği alçak bir sesle söylemişti ama nasıl olduysa duymuştu işte.

Doğrusu gizli bahçesinde canlandırdığı sahnelerden birinde birkaç çift erkek elinin bedenine aynı anda dokunduğunu sıkça hayal etmişti. Onların, üstündeki elbiseyi zorla, yırtarak çıkardığını, göğüslerini sıktığını, bacaklarını hoyratça aralayıp olmadık mahkumiyetlere kapı açtığını düşünmüştü çoğu kez. Adamların, kendisinin bile tanımlayamadığı bir çaresizlik karşısında birazcık insafa gelip gülüşüklerini ve o dakikadan sonra uslu bir kız olursa canını yakmayacaklarını duyunca sessizce başına geleceklerini beklemekten başka yapabileceği bir şey de yoktu zaten. Adamlardan ikisi bacaklarını açar bir üçüncüsü içine girerken ruhu bedeninden ayrılır, acı içinde inlerdi Esra. Tüm bunlar onun dışında, ondan uzakta bir başka kadının başına gelmiş seyirlik bir sahne gibi gelirdi ona. Bazen de bağlarlardı onu yatağa. Ne tuhaf! Güçlü kuvvetli, iri yarı adamlardı halbuki. Daha tıknaz, daha zayıf olsalar bile istedikleri her şeyi yapabilirlerdi ona. İsteseler saçlarından tutup sürükleyebilir, dört ayak üstünde yürütebilir, bellerinden çıkardıkları kemeri sırtına yahut kalçasına sertçe indirebilir, sabırsız sert parmaklarını bacaklarının arasına sokabilir, omuzlarını, boynunu ve memelerini dişleyebilirlerdi ama bağlamışlardı işte! Bu daha hiç bir şey değil diyordu içlerinden biri. Yaşadıkların yaşayacaklarının yanında önemsiz kalır.

Kaba sabaydılar, hiç yorulmazlardı ve az konuşurdu adamlar. Esrayı sabaha kadar becermekten, onu dostlarına peşkeş çekmekten bahsederlerdi arada. Esra orada değilmiş, yokmuş; masadaki saat, duvardaki resimmiş gibi, Esra hiç işe yaramayan bir eşya imiş gibi yapar açık saçık şeyler söylerlerdi arada. Söyledikleri her şey iç gıcıklayıcı türden olurdu ama hiçbirisi bu vaâd dolu tehditler kadar etkili gelmezdi kıza. "Yaşadıkların yaşayacaklarının yanında önemsiz kalır!"

İşte tam da burada orgazma ramak kala içindeki utangaç kıızı öldürür nefes nefese kalırdı Esra. Darmadağın saçlarının çevrelediği yüzündeki tatmin dolu gülümseme büyür; bedenine, oradan da ruhuna yayılırdı adeta. Bacakları titrerdi kasılmaktan. Göğsü inip kalktıkça titreyen meme uçları, bu kadar çabuk mu, diye şaşkınlıkla haykırırdı her defasında.

Ama bu düşlerin hiçbirinde bir başka göz tarafından izlenmek yoktu. Değil adamlar, geçmişteki birkaç küçük deneyimde bile kimsenin karşısında kendine dokunmamıştı ki Esra. Bu yüzden başarısız olmuştu belki.

- Özür dilerim. Bu kadar beceriksiz olduğum için özür dilerim Efendim.

Kendine dokunmasını emrettikten sonra yatağın karşısındaki berjere geçip oturan sakın sesin sahibi yavaşça yerinden kalkıp geldi ve Davut heykeli kadar heybetli, başında dikildi. Çıplaklığından değil beceriksizliğinden kaynaklı bir utanç duygusu, az önce, dört ayak üstünde yatağa doğru yürürken bastırmaya çalıştığı utanma duygusuna karışmıştı şimdi. Yer yarılıydı da içine girseydim dedirten bakışlardan kaçmak için bakışlarını indirdi.

- Efendim, gerçekten özür dilerim.
- Bu defalık bağışladım ama bir daha ki sefere bu kadar hoşgörülü olmayacağımı biliyorsun değil mi
- Evet Efendim. Teşekkür ederim.

Elini saçlarının arasına sokup tatlı sert bir hareketle yüzüne eğildi adam. Öpmekle öpmemek arası kısacık bir temasla dudaklarına dokunmuş muydu yoksa ona mı öyle gelmişti anlayamadı Esra. Sonra adam, bir eli saçlarını ensesinden kavramış olduğu halde diğer eli ile boynunu okşadı. Varlığından emin olmadığı az önceki dudak temasından sonra oldukça sert gelmişti bu eller ona. Zaten böyle bir adamın yumuşacık, ipek gibi parmaklara sahip olması beklenemezdi değil mi? Boynundan göğüslerine inen parmaklar orada fazla zaman kaybetti. Kimi avuçlayıp, ezerken kimi de uçlarını sıkarken bakışlarını ayırmıyordu yüzünden. Tepkisini mi ölçüyordu acaba? Hiç ses çıkarmamasına dair herhangi bir emir almadığı halde nefesini tutmuş bekliyordu Esra. Sert parmaklar karnına doğru indiğinde, hayatın sonsuz kaynağını besleyen o ıslak, karanlık ve sıcak mağaranın kapısı nefes alıp verir gibi açılıp kapanmaya başladı. O parmaklarının içinde olmasını diledi Esra. parmakların ve hatta daha fazlasının...

Esra kendinden geçmişti. Utancının duvarı yıkılmış, büyüüne kapılmıştı o anın. Bedeninin her noktasında hissediyordu Efendi'sini. Cennet diye bahsedilenü yeşilliklerle dolu uçsuz bucaksız berrak masmavi bir deniz ve en güzel meyvelerin olduğu söylenen cennette böyle bir mutluluk var mı? diye düşündü Esra. Kendini Cleopatra kadar güzel hissediyordu çünkü değersiz ve önemsiz bedenine dokunmuştu Efendi'si , taçlanmıştı Esra. Cennet asıl buydu ve o cennetteydi. Efendi'sinin elleri kasıklarına doğru hareket ettikçe, heyecanı katlanıyor hafifliyordu. Kasıklarında hareket son buldu. Birden durdu sert ve güçlü eller ama çekilmedi. Gözlerini açtı Esra. Efendi'sinin gözleri ile buluştu gözleri. Koray sert bakışlarını Esra'nın gözlerinde sabitlemişti.. Nefes almakta zorlanıyordu. Dünya durmuş gibiydi Esra için..

"Bütün bedenini titriyor ve ıslaksın. Hazırsın orgazma değil mi Esra?" dedi Koray.

"Evet Efendi'm.....".

Sesi çıkmıyordu kendi bile zor duymuştu sesini.. Heyecandan öleceğini hissederken sesini nasıl kontrol edecekti ki?

" Orgazm olmak istiyorsun değil mi ?"

" Lütfen Efendi'm"

" Hayır Esra olmayacaksın bunu hak ettin mi? Ne yaptın şu ana kadar"..

Evet haklıydı Efendi'si. Ne yapmıştı hak edecek? Kocaman bir hiç !!! Önce hak etmeliydi ama böyle yarım bırakılmak, katlanılacak gibi değildi, ağlamak istiyordu. Gözleri doldu ama tuttu kendini. Yalvarmak istiyordu. Hepsı boşaydı. Önce hak etmeliydi mutlu olmayı.. Efendi'sine layık olabilmeliydi.

"Haklısınız Efendi'm dedi.. Sizin merhametinize, ödülünüze layık değilim henüz".

" Evet değilsin henüz, ama olacaksın Esra".

" Tek temennim bu Efendi'm"..

" Şimdi kalk ve üçlü sarmalın triskeli onun bulunduğu yere yürü ve kıpırdaman bekle tam ortasına gel".

Hemen ayağa kalktı Esra. Yarım bırakılmanın sızısı ve sersemliği vardı vücudunda, tüm hücrelerinde hissediyordu tatminsizliği ama itiraz edemezdi. Mutlu etmeliydi ki mutlu olabilsin.. Üçlü sarmalın ortasında durdu.. Tavandan sarkan zincirler kafasına değiyordu.. Çıplaklığından utanmadığını fark etti ve hafif bir tebessüm yayıldı yüzüne.. Bir hareketlilik hissetti tam arkasında Efendi'sinin nefesi ensesine değiyordu..

"Şimdi seni zincirleyeceğim, bana güveniyorsun değil mi" ?

Güveniyor muydu güveniyordu? elbette ama korkusuna engel olamıyordu.. Titriyordu bacakları, yığılıp kalacaktı nerdeyse yere.. ayakta tutan tek şey Efendi'sine olan güveniydi..

"Güveniyorum Efendi'm"

"Aferin Sana. Kollarını yukarı kaldır."

Esra hemen yukarı kaldırdı kollarını Koray zincirleri aşağı çekti ve iki bileğininide ayrı ayrı prangaladı.. Tekrar yukarı doğru çekti zincirleri gerdirerek ayakuçlarına basıyordu hemen hemen Esra.

"Şimdi bacaklarını arala kızım, aynı hizada aç bacaklarını kırmadan ortalara" dedi Koray.. Esra denileni hemen yaptı.. Koray iki ayak bileğinden ayrı ayrı zincirledi.. Duvarı asılı duran kırbaça doğru ilerledi, kırbaçı alıp okşadı. Esra büyük heyecanla ve korkuyla Efendi'sini izliyordu gözlerini kırpmamıştı yutkunamıyordu bile.. Efendi'si yaklaştıkça korkusu artıyordu Esra'nın, heyecanı da yapılacak olanı anlamıştı da ilk kez karşılaşmış olmanın ve ne hissedeceğini bilmemenin verdiği korku heyecanının ikiye değil beşe katlıyordu.. Koray Esra'nın arkasına geçip kulağına eğildi..

"Şimdi on kırbaç yiyeceksin kalçalarına. Bağıra bilirsın, ağlayabilirsin serbestsin" dedi.

Esra ne yapacağını bilemeden beklemeye başladı. Zaman geçtikçe vücudu daha gerginleşiyor heyecanı daha artıyordu. Efendi'sininden gelecek ilk kırbaç dairesini bekliyordu. Başını arkaya bile çeviremiyordu korkudan.

Koray Efendi'sinin yanında nefesini hissediyordu sadece teninde. Ayakları artık kendini taşıyamıyacakmış gibi hissediyordu.

Efendisi Kırbacı bir kez havaya doğu saplattığında ilk göz yaşları gözlerinden akmaya başlamıştı. Korkuyordu. kalbi heyecandan yerinden çıkacak gibi hissediyordu. Nasıl bir acıyla karşı karşıyaydı bilmiyordu.

Korayın sesinin duydu " Ben sana her vurduğumda sayıcaksın ve "Teşekkür ederim Efendim" Diyeceksin. Anladın Mı ? Efendisi ilk defa ona bu kadar sert bir şey söylüyordu.

İlk Kırbaç darebesi kalçalarına gelmişti. Yumuşak vurmıştu Efendisi korkutmak istemiyordu ama canını yakmıştı.

- Bir Teşekkür Edderim Ederim Efendim.

Yüksek sesle söylüyeceksin Kızım Bütü oda da sesin yankılanacak.

2. Darbe daha sert gelmişti aynı yere. Cıyaklamıştı. Ordan kaçmak küçülmek saklanmak istiyordu esra. Yanmıştı canı Bacaklarını hareket ettirebilse kalçasını kırbacın gelişine göre oyanatmayı bile düşünmüştü.

- İiikii Teşekkür ederrrim Efendim

Aferin Esra ... Böle devam ediceksin.

3. darbe geldiğinde gözbebeklerinde yaş kalmamıştı bir yandan kalçası yanıyor bir yanadanda vücudunda hissettiği değişimlere kafa yormaya çalışıyordu. Bu kadar etkilenmemesi lazım olduğunu düşünüyordu.

- Üççç Teeşekkküürr Efendiim.

Ben sana demedim ki Kızım "Teşekkür ederim Efendim " diyeceksin diye....

4. Darbe Ders verir gibi kalçalarının bittiği yere saplanmıştı. Esra 'nın canı çok yanmıştı. Bacakları titiriyordu. Ağzından sadece "Özüüürrrr Dileri Efendim" diyebiliyordu hıçkırarak .

5. Darbe de gelmişti o hızla

-Beeeşşşşş Teşekkür ederim EFendimmmmm

Esra artık kolları üzerine bırakmıştı kendini acıdan bacakları üzerinde duramıyordu. Bir yandan hıçkırıyor, bir yandan gözleri dikmiş duvara bakıp konstare olmaya çalışıyordu.

Koray onun bu durumunu görünce ilk gün için fazla olacağını düşünerek kırbacı elinden bırakmıştı. Kalçalarına dokunuyordu onları okşuyordu. Devam edlimmi kzım Hazır mısın demişti esra'ya

Esra bir anda kendine gelip ne demesi gerektiğini düşünürken ağzından "Lütfen Efendim durun" demişti. Efendisi Gülümseyerek Demiştin değil mi İtaat etmek kolay değil diye diyerek cevapladı.

5 defa da kalçalarına tokat atarak Esra'yı zincirde bırakarak gidip kendine bir içki alıp koltuğuna oturmuştu.

Bir süre caresiz durumda olan Kızını seyretti.

Sonra onun iyice yorulduğunu düşünerek onu zincirlerinden ayırdı. Onun alnına bir öpücük konduruk "Aferin Kızım " diye fısıldadı.

BU söz herşey bedeldi Esra için. Çok yanı yanmıştı hala yanıyordu ama Duyduğu söz onu mutlu etmeye yetmişti. Şimdi kızım ellerin dizlerinin üzerine çök ve beni takip et.

İçkisini içmek için yeniden oturdu. Şimdi yanımda otur bakalım dizlerinin üstünde .

Esra dizlerinin üstüne çökmüş ama oturamamıştı Kalçaları yanıyordu. Başını eğenerek cekinerek "Efeeendim canım çok yanıyor izin verirsiniz " Koray lafını kesmişti. Ben ne dersen ne durmda olursan ol yapıcaksın diyerek cevapladı.

Esra istemeye istemeye oturmuştu. Canı yanıyordu. kalçaları topuklarına değdikçe yukarı doğru hareket ediyordu.Efendisine bakmak istiyor ama bakamıyordu. Koray rahat oturmuş bir yandan odada calan müziği dinlerken Esra'nında saçlarını okşuyordu.

- Rahatmısın Kızım? Huzurlumusun yanımda?

- Esra başını öne doğru eğerek "evet efendim" diye cevapladı.

- Peki Kızım şimdi git düşünu al. Ben çalışma odasına geçiçeğim Yapmam gerken işlerim var. Sonra yatak odasında beni bekle.

- Peki Efendim

Esra doğrularak başı önde Odanın kapısına doğru hareket etmeye başladı. elleriyle kalçalarını avuşturuyordu. " cek ellerini ordan sokaktadamı böyle yürüyorsun "

Esra bir anda Efendisinin sesiyle ellerni yanına almaya çalıştı. Odandan çıkarak duş yapmaya gitti.Morali bozulmuştu. Efendisi yanından neden onu uzaklaştırmıştı. merak ediyordu. Onun aykallrının dibinde olmak en azından aynı odada olmak istiyordu. Sürekli düşünüyor göz yaşlarına hakim olamıyordu.

Koray çalışma odasında çalışması bittikten sonra saat 12.00'yi geçmişti. Yatak odasına geçtiğinde Esra yatak odasında yatakta oturduğunu görünce saçlarından tutup ben sana böyle mi bekle dedim kızım?

- Beni beklerken Dizlerinin üstünde bekliyeceksin Anladın mı?

- Evet Efendim.

Esra hemen dizlerinin üstünde oturmaya başlamıştı.

Koray üstünü çıkarıyordu. " Efendim ben yardım edebilirmiyim" dedi esra

-gel bakalım kızım Çıkardıklarımı katlayıp dolaba yerleştir.

Esra heyecanlanmıştı. elleri titriyordu. Efendi'sinn kıyafetkerini yerleştiriyordu.

Koray gününde verdiği yorgunlukla yatağa uzanmıştı

-Sende işlerini bitir. yanıma gel kızım.

Esra ilk defa dokunacaktı efendisine ilk defa tenini hissedicekti kokusunu duyucaktı . yatağı açtığında çekinerek yatağa girdi.

Kafasını Efendi'sinin gösgüne koydu.

Efendisi ona sarılmış kendine doğru cekmişti. Kalbi heyecandanyerinden çıkacak gibi hissediyordu. ilk defa bu kadar heyecanlanmıştı bir kişinin yatağında.

-Koray dostca bir tavırla beklediğin gibi mi kızım diye sordu

- evet Efendim korktum bunu açıklamam lazım ama sonrasında yenmeye çalıştım korkularımı

- evet kızım daha rahat olacaksın zamanla .

- evet Efendim...

Bugün çok yorulduk kızım yarın sabah çok önemli bir görüşmem var. Uyuyalım.

İyice kendine çekmiş esra'yı dudaklarından öperek yattılar.

Gün ışımadan yataktan kalktı Esra. İçinin geçtiği beş on dakikayı saymazsa bütün geceyi nefes almaktan korkarak ve sessizce Koray'ın huzurlu uykusunu seyrederek geçirmişti. O kadar huzurlu uyuyordu ki Efendisi kımıldamak bile haramdı kendisine. Yalnız... Bir defa... Sadece bir defa dayanamayıp elini uzatmış, Koray'ın kumral saçlarına birkaç saniye dokunuvermişti. Hatta bir ara, dudaklarında hoş bir tebessümle sırt üstü dönmüştü de Efendisi; uzandı, dudakları dudaklarına değdirmeye ramak tuttu kendini. Saniyelik bir sınır ihlalinin başına ne işler açabileceği konusunda hiçbir fikri yoktu ama içgüdüleri durmasını söylemişti kesin bir dille. Yanında uyumasına izin verdi diye dilediğinde öpüp koklayamazdı ya Efendisini. Başka bir zamanda, başka şekilde tanışmış olsalardı... Sıradan bir kadın-erkek ilişkisi yaşıyor olsalardı şu an kahvaltı hazırlamak yerine yatakta onun kollarında uyuyor olurdu diye iç geçirerek iki adet kesme şeker ilave etti cezvenin içinekilere. Az sonra ertafa mis gibi bir kahve kokusu yayılacak, neşe içinde uyanacaktı Efendisi. Yani o, Esra böyle olsun isterdi. Uyansındı artık Efendisi. Gecedен sabaha sesini özlemişti. Hoşgörüsünü, öfkesini, ellerini... Uyansındı artık! "Kızım, kahve mi pişirdin? Aferin." desindi. Desin de Esra'nın başı göğе ersindi. Çünkü bu yataktan kalktığından beri pişirdiği üçüncü kahveydi.

Önce zengin bir kahvaltı hazırlayıp çay demlemiş ve beklemişti Esra. Sonra Koray'ın kahveyi ne çok sevdiğini hatırlayıp bir fincan pişirmiş, hala uyanmadığını görünce keyifle içmişti. İkinci kahveyi ziyan etmekte bir sakınca görmemişti. Her ne kadar artık uyanmasını dilese de pembe bulutlar üzerinde geziniyordu adeta. Çünkü dün gece, Efendisi yanında uyumasına izin vermeden az önce, ölmeden önce yapılacak bin şey listesine ona kahvaltı hazırlamayı da eklemişti sevinçle. Ölmeden önce yapılacak bin şey... Çok uzun gibi görünse de hayat daha yeni başlıyordu ki. Liste uzun, hayat kısa diye düşündü hüzünlü bir heyecan içinde. Aklından geçen Koray motifli binlerce senaryo içinden kahve kokulu olanını

seçmiş ve ocağın başına geçmişti ama bu sahnenin üç sefer çekileceğini hiç hesap etmemişti. Olsundu... Aynı senaryoyu bin defa yazsa final değişmeyecekti. Değişmemesini dilerdi yani.

Ha şimdi, ha birazdan derken ve tam da kahveyi fincana boşaltırken uyandı Efendisi. "Mimmmm... Kahve mi o?" diye soran neşeli bir sese uyandı kendi düşünden. O ses ki; köprüden önce son çıkışın habercisiydi her an. Tutunulacak dal, sığınılacak liman, karşı koyulamayacak hüküm, zamanın başlangıcı. Üzümün buğusu, dalın baharı. O ses ki bu hikayenin zamansız ve mekansız düşleri gerçek kılan kahramanı. Evet Efendim, diyerek ve elleri titreyerek kendi kendini kutlamaktan geri kalmadı Esra. Sözlü olarak aferin almaması Efendisinin hoşnut olmadı anlamına gelmezdi. Gözlerindeki ışıltıdan belliydi Koray'ın ne kadar memnun kaldığı. sabah yürüyüşüne çıkan sahiplerinin yanından ayrılmayan ve başını okşasın diye gözlerinin içine bakan küçük evcil köpekler geldi aklına, gülümsedi. Hoşnutluk dolu ifade kılığına girmiş bir el uzandı başına, sevindi. Banyoya gidip geldikten sonra masaya geçti Efendisi. Hiç bilmiyordu Esra, acaba birlikte kahvaltı ederler miydi, sonrasında gece kaldıkları yerden devam ederler miydi?... Hay Allah! Nasıl da unutmuştu. Katılması gereken bir toplantı olduğunu nasıl da unutmuştu. :(

İçinde bir yerlerde şiddetli depremler oldu. Sarsılmalar, kasılmalar, yarım kalmış hazlar... Kalçalarındaki sızıyı hissetti. Koyu grisinden bir bulut geldi, gözlerinde konakladı ama yine de belli etmedi. Efendisinin kolundaki o şahane dövme hipnotize olmuş gibi bakarken "Köprüden önce son çıkış." diye geçirdi aklından. Havlusunu hazır etti. Ona hizmet etmek ne güzel şeydi.

"Senin bu gün toplantın yok muydu kızım?"

"Evet ama siz... Nereden..."

"Ben senin her şeyini biliyorum kızım. Şoför kapıda bekliyor. Derhal toparlan ve çık. Kahvaltı keyfini başka zaman yaparız."

Demek olacaktı başka geceler, günler. Başka zaman yapılacak kahvaltılardan söz ettiğine göre... Sevinçten havalara uçu Esra.

"Teşekkür ederim Efendim" dedi ve kapıya yöneldi.

"Esra dur."

Esra durdu, Efendisine kaygı ile baktı. Ne gibi bir hata yapmış olabilirdi ki ? O böyle beynini deli gibi zorlarken Koray tekrar söze girdi.

"Dün gece çalışma masamdan sana bir mail attım. Toplantın bittiğinde, ama bittiğinde, daha önce değil - ve inan bana toplantının ne zaman başlayacağını bildiğim gibi ne zaman biteceğini de biliyorum- masana döneceksin ve sana yazdığım maili okuyacaksın. Okuman 15 dakikanı bile almaz ama sana ben yine de sindirerek okuman için on beş dakika veriyorum. Okumayı bitirdikten sonra bana beş dakika içinde tek cümlelik bir cevap yazacaksın. Ne yazmanı istediğim zaten mesajın içerisinde olacak. Cevabını aklınla değil, iç güdülerinle yazacaksın. Bunu garantilemek için de sana düşünmen için süre vermeyeceğim. Eğer toplam yirmi dakika içerisinde senden bir yanıt almazsam beni hayatın boyunca bir daha görmeyeceksin. Beni iyice anladın mı kızım?"

Esra dondu kaldı. Ne demekti ki bu şimdi. Soran gözlerle Koray'a baktı.

"Bana dik dik bakma kızım. Gözlerini indir. Merakını gidermek istiyorsan uysal bir kız gibi toplantının bitmesini sabırla bekle. Tamam mı?"

"Peki Efendim, hoşça kalın" dedi Esra ve kafası karmakarışık bir şekilde çıktı odadan.

Esra odaya çıkmıştı hazırlanmak için.. İşe gidecekti gitmesine de dün giydiği kıyafetleri giyemezdi ki? Odaya girdiğinde yatağın üzerinde beyaz bir elbise gördü yaklaştı eline aldı.. İpektendi elbisenin kumaşı, yumuşacıktı V şeklinde gelen yakası derin sayılmazdı ama seksi bir açıklıktaydı, belden gülle tutturulmuş elbiseye bağlı bir kemer vardı, Fuşya rengiydi.. Dizlerinin üzerindeydi boyu. Gördüğü en güzel elbiseydi belki de. Elbisenin yanında yataktaki kutu dikkatini çekti hemen kutuya yaklaştı açtı içini ve tamamen dantel işlemeli iç çamaşırları gördü.. Eline aldı ve kutunun altındaki birbirine bağlı her biri bir diğerinden büyük toplar dikkatini çekti.. eline aldı ne diye düşündüğü sırada arkasından açılan kapının sesi ile irkildi Koyar karşısındaydı.. hem mutlulukla hem de şaşkınlıkla Efendisine baktı.. Koray şaşkınlığını ve merakını anlamıştı sanki

_onlar senin için güzelim.. onları hem arka hem de ön deliğine takacağız şimdi.

Esra şaşkıncı hem de heyecanlı nasıl olacaktı? Ne demekti bu toplantısı vardı Efendisi demişti gitmesini şimdi yeni bir oyuna mı başlıyorlardı.. Hem bu topları nasıl alacaktı içine. daha önce arkadan hiç deneyim yaşamamıştı ve korkuyordu..

_ Şimdi bana güven kızım, bu durumdan hem sen hem ben zevk alacağız. Ellerini yatağın üzerine koy ve kalçalarını arala ama önce onu bana ver ve üzerindeki çıkar dedi Koray..

Esra hemen denileni yaptı üzerindeki çıkardı ve yatağa yaklaşıp ellerini yatağa koydu kalçasını dışarı çıkardı bacaklarını araladı. Korkuyordu aynı zamanda heyecandan içi burkuluyordu merak ve korku tüm ilklerine işlemişti ama güveniyordu Efendisine biliyordu ki ona asla zararı dokunacak bir şey yapmazdı sebepsiz üzmezdi onu hem ne kadar kötü olabilirdi ki Efendisi için her şeye hazır katlanmalıydı ondan gelen her şey her acı her mutluluk tarifi imkansız bir hazdı onun için.. saçlarında hissettiği elle irkildi Koray saçlarını okşuyordu anlamıştı korkusunu sanki güven veriyor gibiydi.. Saçlarından tutup başını kendine doğru çevirdi ve dudaklarına eğildi Esra'nın uzun bir öpücük kondurdu Esra bacaklarındaki gücün tükendiğini sandı. midesinde burkulmalar oluştu, yere yığılacak gibiydi nefesi kesilmişti.. Koray aniden çekti kendini.. ve klitorisine dokunmaya başladı esra dayanmanın son demlerindeydi zevkten inliyordu birden arkasında hissetti Koray'ın elini ve keskin bir acı hissetti.. o acıyla dizlerini kırdı ve elini Efendisinin ellerine doğru uzatıp tutmaya çalıştı..

_ Esraaaa!!! dedi Koray kızgınlıkla.. " ellerini ve ayaklarını bağlayarak mı yapmamı istersin bana güven ve dayan sonunda bundan büyük haz alacaksın kızım sakın ol".. diyerek Esra'nın ellerini yatağın üzerine koydu ve bacaklarını düzeltmesi için kalçasına bir kez vurdu.. Esra hemen düzeltti kendini dayanmalıydı nasıl yapmıştı bu hatayı nasıl dayanamamıştı.. dayanacaktı!.. acıyı daha fazla hissediyordu şimdi ama dişlerini sıktı Esra yatak çarşafalarını avuçladı sıkmaya başladı vajinasında da bir doluluk hissetti ama acı geçmemişti Korayın ellerini kalçalarında dolaştırdığı hissetti ama kafasını çevirip bakamıyordu..

_ kalkabilirsin kızım dedi koray

Esra hemen kalktı Efendisine baktı Efendisi yanaklarını avuçlayıp dudaklarına bir buse kondurdu.. "şimdi üzerine giyin ve hemen işe.. toplantını kaçırma ve topları sakın çıkarma ben sana haber verene kadar anlaşıldı mı ? Bu arada bunlar senin elbisenin altına dedi Koray.. ve yerdeki fuşya rengindeki ayakkabı ve çantaları gösterdi odadan çıktı hızlıca.. Esra içindeki topların izin verdiği şekilde hızlıca hareket etmeye çalışıp hemen giyindi ve bahçeye doğru ilerledi.. Şöför bekliyordu kapıda nasıl oturacaktı arabaya şimdi yürüdükçe terler boşalıyordu anlından acı hafiflemişti sadece iç gıcıklayıcı bir sızı kalmıştı ama aldığı zevk çok fazlaydı utanıyordu her yürüyüşünde doruğa çıkıp sanki yarım bırakılmış gibi hissediyordu.. Ve herkes fark ediyor mu diye bakıyordu etrafına? sanki biliyorlarmış gibi hissediyor utancını saklayamıyordu şoföre bakmadan dikkatlice oturdu arka koltuğa.. işe gidene kadar asırlar geçmişti sanki.. işe geldiğinde direk masasına yol aldı ama oturamayacaktı işe de veremeyecekti kendini masaya eşyalarını bırakıp hemen lavaboya koştu.. Şanslıydı tuvalet boştu hemen girdi ve bacaklarını birbirine sürterek boşalmaya çalıştı doruğa ulaştığında aldığı zevkin tarifi yoktu kendini arsız, şımarık ve seks düşkünü kadınlar gibi hissetmişti ama çok mutluydu yeni ve hoş bir deneyimdi.. Oyalanmadan çıktı vakti yoktu yetişmeliydi toplantıya ama hareket ettikçe sızı artıyordu yeni orgazm olmuştu ve her yürüyüşte toplar uyarıcı etki yapıyordu ne kadar kalacaktı acaba? Ne zaman arayacaktı Koray? Masasına oturmaya çalıştı topların izin verdiği hızda tam oturmuştaki telefonu çaldı arayan koraydı heyecanla açtı

_Efendim

_ Orgazm oldun mu kızım? Sevdin mi oyuncağını ?

kıpkırmızı olmuştu Esra nasıl söyleyecekti arsız kızlar gibi boşaldığını ve zevk aldığını ama saklayamazdı da!..

_ Evet Efendi'm dedi Esra

_ şimdi git lavaboya çıkar o topları ve toplantına rahat kafayla gir aklında sadece işin olsun.. Ayrıca sana söylediğim emaili okumayı unutma!!

_ Peki Efendim dedi Esra ve telefonun kapanmasını bekledi..

Toplantı nihayet bitmişti. Esra heyecan içerisinde yerine döndü. Toplantı boyunca Koray'ın ona ne yazmış olabileceğini düşünmekten bir türlü konsantrasyonunu toparlayamamış, Murat Bey'in sunumunu, bir son dakika değişikliği ile, yardımcısının üstlenmiş olduğunu bile ancak, efendisine daha şimdiden başlamış olan hasretini az da olsa dindirmek için ona epeyce benzeyen ikizini görme umuduyla salonda gözlerini dolaştırmaya başladığında fark edebilmişti.

Hemen bilgisayarının posta kutusunu açtı. Gözleri Koray'dan gelen maili aradı. İşte oradaydı. Hemen açtı. Kalbi çarparak büyük bir heyecan içerisinde okumaya başladı.

Sevgili Esra,

Sanıyorum artık benimle ilgili gerçekleri öğrenme vaktin geldi. Krem karameli bu kadar sevdiğini nereden bildiğimi de birazdan anlamış olacaksın.

Patronun Murat'ın ikizi olduğum doğru. Zaten dün geceyi beraber geçirdiğimiz villa da ona ait. Benim öyle fazla param pulum yoktur. Lüks villalara da hiç itibar etmem. Sadece eğlenmek için ara sıra müşterilerimin ya da sırlarına vakıf olduğum yakınlarımın malını mülkünü kullandığım; otellerinde, yatlarında, villalarında vakit geçirdiğim olur. Zaten özel mülkiyetten hiç hazzetmem. Ortak kullanımdan güzeli var mı? Herkesin her şeyi ara sıra benim olabilir yeter ki kirli çıkılarına vakıf olayım. Buradan da tatlı kızım, benim işime geliyoruz. Ben ne yapıyorum ve müşterilerim dediğim insanlar kim? Çok merak ettiğini ve kendi kendine “ben nasıl bir adama çattım böyle” diye endişe içerisinde söylendiğini tahmin edebiliyorum. Korkma zararlı biri değilim. Az biraz yasa dışı bir tarafım var ancak maceracı ruhlu insanlara çekici bile gelebileceğini düşünüyorum.

Evet ben bir hacker'ım. Hani şu devletin sayfaların çökerten anarşist kılıklı gruplar var ya onlardan birinin –epeyce de tanınan bir tanesi, adını duymamış olman mümkün değil öyle diyeyim- epeyce aktif bir elemanıyım. Öte yandan, tahmin edersin ki eylem karın doyurmuyor. Bu nedenle bilgisayarlara sızma konusundaki yeteneğimi, kurduğum küçük bir detektiflik firmasında –hadi azıcık ironi olsun, biz araştırma şirketi diyoruz- değerlendiriyorum. Kocasının, karısının, sevgilisinin bir iş çevirdiğinden; kendisini aldattığından şüphelenen şahıslar bana baş vururlar. Ekibim küçük ama beceriklidir. Aslında onları gördün. Seni bana getiren şoför ve evdeki hizmetli. Rollerini güzel oynadılar doğrusu. Onlar benim çok güvendiğim yardımcılarımdır. İşimi de çok severek yaptığımı bilmeni isterim. Şu aile kurumu denen şeyin ne denli çürümüş olduğunu insanların yüzüne bir tokat gibi vurmaktan özel bir zevk alıyorum. Bu belki sana acımasızlık gibi gelebilir. Fakat benim bakış açım göre, kapitalist sistemin sürdürülmesini sağlayan en temel tüketim ve üretim birimi ailedir. Ve bu kurumun iki yüzlü bireyleri, dışarıya karşı anne-baba ve çocuk üçlüsünün -ya da üretimlerine göre artık, dörtlüsü, beşlisi diyelim- ideal bir birleşimini oynayıp, Pazar sabahları aile kahvaltılarında bunu sergilerken, -bu bir sergi ve performanstan başka bir şey değildir çünkü- karanlık arzularını, cinsel fantezilerini gizli yollardan tatmin etme peşindedirler çünkü insanlara dayatılan aile modeli, aslında üreme temelli algıladığı cinselliğe norm ve sınırlar getirmekte ve bu şekilde tüm bireyleri bir çeşit cinsel açlığa mahkum etmektedir. Fakat işinin, gücünün, aile ekonomisinin devamlılığını gözetken bireyler buna karşı bir tavır almak ya da mücadele etmek yerine çifte standartlı ve iki yüzlü bir yaşamı yeğlemektedirler. Tam da bu nedene, benim değerli araştırmalarım sayesinde olaylar ortaya saçıldıktan sonra genellikle pahalı bir hediye alınır, güzel bir tatile çıkılır, her şeyin üstü güzelce örtülür ve ideal ailemiz eski hamam eski tas “güzel ve mutlu günlerine” geri dönerler. Çünkü para tatlıdır.

Evet bu kadar açıklama ve bilinç yükseltme çabalarımın sonra benim neden aslanlı sütunları falan olan bir villamın olamayacağını da anlamış olduğunu varsayıyorum. Benim paramla günlük zaruri ihtiyaçlarım dışında fazla bir işim olmaz. Bebek'in arka taraflarında tepelerde çok küçük bir çatı katında otururum. Evimde ankastre mutfak falan da yoktur. Pimapen, duşa kabin vs. de bulamazsın. Eski, yürüdükçe zeminin gıcırdadığı ancak para ile satın alınamayan türden bir zevki barındıran küçük bir dairem var. Villa'da oturan Murat'tır. Ailemizin uyumlu çocuğu. Babamın beklentilerine harfiyen uyarak finans okuyan, işini büyüten akıllı, uslu evlat. Ben ise ayırıkotuyum. Psikoloji, tarih ya da felsefe eğitimi alacağım diye tutturduğumda “kıvrır-zıvrır şeyler okuyacağına bir an önce hayata atıl daha iyi” diye beni aşağılamaya

kalkan babamın suratına kapıyı çarpıp çıkmamla köprüleri atmış olduk kendisiyle. Öğrenci değişim programında aldığım uzun dönemli vize sayesinde ben de bastım gittim İngiltere'ye. Tam da babamın verdiği öğütlere uyarak kısa yoldan hayata atılmış oldum böylece. Yıllarca orada-burada kaçak çalıştım. Restoran, otel, benzinci artık neresi olursa. Kolejli Koray oralarda neler öğrendi şaşarsın. BDSM'ye olan ilgimi de orada keşfettim. Patronlardan birinin kızıyla. Bunu geçiyorum. Belki ileride öğrenirsin. Bu iş İngiltere'de çok yaygın. Bir sürü kulübe girdim çıktım. Efendilik nasıl olurmuş öğrendim. Ve bir gün bu kulüplerden birinde hayatımı değiştirecek bir dostla tanıştım. Bir hacker! Tam bana göre bir işti bu. Ondan bütün inceliklerini öğrendim. Sonra hayattaki bu yeni birikimlerimi cebime koyarak uzun yıllardır kopmuş olduğum İstanbul'a beş parasız geri döndüm. Büyük mücadeleler vererek sana sözünü ettiğim işlerimi başlattım. Zamanla ismim kulaktan kulağa fısıldanarak büyüdü ve kirli çamaşırları ortaya dökme konusunda aranan bir adam oldum.

Evet bütün bu özetten sonra sadede, yani sana nasıl ulaştığıma geliyorum. İstanbul'a döndüğümde ailemle ilişkilerimi yıllardır kesmiştim ve yeniden iletişim kurmak konusunda hiçbir niyetim yoktu. Gelgelelim bir gün, klasik olarak kocasından şüphelenen bir kadın başvurdu bana. Araştırmalarım sonunda kadının kocasının bir prodom'a servet akıttığını keşfettim. Prodom'un müşteri listesinde ise kimin ismine rastladım istersin? Murat! Sadece isimle de kalmadı, birtakım fotoğraflara da ulaştım tabii ki. Bu nedenle bütün bulduklarımı bir zarfın içine koyup yıllar sonra ilk defa kardeşimi görmeye, şirketine gittim. Murat inanılmaz sevindi fakat ziyaretimin amacını öğrenince epeyce sarsıldı. "Bu alemde habersiz fotoğrafın da çekilir, şantaj da yapılır dikkat et güvenmediğin insanlarla görüşme" diye uyardım. İşte tam biz bunları konuşurken sen, sevgili kızım, elinde dosyalarla içeri girdin. Kapıyı vurmaya unutmuştun. "Sekreteriniz yoktu" diyerek özür dileyip hemen dışarı çıktın. Utançtan kıpkırmızıydın. Beni fark etmedin bile. Fakat ben o an sana vurulmuştum çoktan. Murat'a ona yaptığım iyiliğin karşılığı olarak senin şirketin insan kaynaklarında bulunan dosyanın bir kopyasını vermesini istedim ve böylece senin tüm kimlik bilgilerine ve e-mailine bir çırpıda ulaşmış oldum. Sonrası kolay oldu. İK dosyanda hobilerin arasında fotoğrafçılıktan bahsetmen yeterliydi. Hemen e-mailine fotoğrafçılık ile ilgili bir tanıtım maili şeklinde tasarlanmış bir cookie gönderdim ve sen bu maili açtığın anda benim için her şeyin ortadaydı artık. Bütün yazışmalarını, haberleşmelerini, girdiğin siteleri takip ettim. Favori tatlına kadar öğrendim. Krem karamel tarifleri veren sitelerde epeyce dolaşmıştın çünkü. Sonra paylaşımda bulunduğun fotoğraf sitesine üye olarak seninle yazışmaya başladım ve yavaş yavaş seni BDSM fikrine alıştırdım. Sana ilk gönderdiğin fotoğrafları hatırlıyor musun? Sonrası senin de malumun zaten. Nihayet tanışmaya karar verdiğimizde Murat'tan evini birkaç gün için boşaltmasını istedim. Toplantıda göremedin değil mi Murat'ı? Bizim yüzümüzden apar topar karısını alarak bir iki günlük tatile çıkmak zorunda kaldı.

Şimdi bütün bu anlattıklarımın sonrasından sonra senden isteğim şudur Esra: Derhal pılını pırtını toplayıp içinde yaşadığın bu iki yüzlü düzeni terk ederek bana geleceksin. Evime yerleşip 7/24 kölem olacak ve üç kişilik araştırma ekibimin bir dördüncü üyesi olarak gruba katılacaksın. Sana düşünmek için hiçbir süre vermeyeceğim. Önemli olan ilk anda ne hissettiğindir çünkü düşününce devreye kaygılar ve korkular girer. Eğer mesajımı okumayı bitirdiğinde kalbin "evet" dediye bana bir mail atarak "Peki Efendim" yazacaksın. Şoförüm olarak tanıdığın elemanım aşağıda bekliyor olacak ve talimatım üzerine seni bana getirecek. Eğer verdiğim süre içerisinde -ki bunu maili açtığın andan itibaren 20 dakika olarak

belirtmiştim- bana yanıt vermezsen bir daha benden haber almayacaksın. Karar senin. Hadi bakalım kızım şimdi cevabını yaz.

Esra maili bitirdiğinde koltuğuna yapışıp kalakaldı. Kalbinin taaa derinlerinde cevabı biliyordu ama yapabilir miydi? “Düşünme” dedi kendi kendine. “Düşünme” İçinden gelen ses sana ne söylüyorsa onu yap. Öteki türlüşü yaşamdan korkmak olur çünkü. Yaşa, sadece yaşa.

Böylece Esra hiç düşünmedi. Eli mouse’ın üzerine gitti ve cevabını vermek üzere posta kutusunun “yanıt” tuşunu tıkladı.

Ekim 2013

Bu hikaye BDSMTURK.COM sitesinde

malibo thunder’ın açtığı başlık altında Semiramiss, LORD PETERPEINE, Firuzee, latina, Falarina’nın katkıları ile ortaklaşa yazılmıştır. Katkı sahiplerinin nickleri katkı tarihi sırasına göreğir.